

چهارشنبه
۸ شهریور ۱۴۰۲
شماره ۱۵۹

یا ابوالفضل

و رویش نوشته ایم «محل جمع آوری
زیاله های ایستگاه نذری» خیالمان را
راحت کرده ایم که معنی شهر ما، خانه
ما را می دانیم و پاکبان های پرتلاش
شهرمان هم از این کار ما خوشحال
می شوند.

کرده اند و در کنار فعالیت های مذهبی،
به یاد شهدای تشنه لب کربلا شربت
و بعضی دیگر نذری های دیگر می دهند.
چه خوب است ما با رعایت تمیزی و
نریختن ظرف های خالی نذری شربت
و غذا در کوچه و خیابان، احترام و ادب
خود را به عنوان یک بچه مسلمان بیشتر
نشان دهیم.

راستی تا یادم نرفته است بگویم که
امسال، سال دومی است که ما
و بچه های محله بعد از مشورت با
بزرگ ترها و با همکاری خانواده هایمان
یک ایستگاه پذیرایی چای نذری زده ایم.
من و رضا مسئول دم کردن چای و
محسن و مهدی و جواد کار چیدن
لیوان های چای توی سینی و پذیرایی
را برعهده دارند. ما برای اینکه
کوچه های دوروبر، بالیوان های
یک بار مصرف رها شده،
بدشکل و نازیبا نشود فکر
خوبی کرده ایم.

چند سطل بزرگ
زیاله و
کیسه های
پلاستیکی
را با کمک
میخی به دیوار
نصب کرده ایم

تصویرگر: زهره اقطاعی

یا مین مظلوم